

MERHAMETİ BOL OLAN TANRI

Oturabilirsiniz. Ben...ya da paketlenmişim, içeri girip Kardeş Moore ve platformdaki herkesi görmek, çok uzun yıllardır tanıdığım dostlarım. Bu gece onları burada görmek kesinlikle bir ayrıcalık. Burada durup arkamda böyle ilahiyatçılar varken konuştuğum için kendimi biraz küçük hissediyorum, ve belki de yanıldığımda beni düzeltereklerdir. Umarım öyledir.

² Bu gece burada belli bir kişinin olmasından dolayı çok mutluyuz, Kardeş Rose. Aşağı iniyorduk...Kardeş Shores ve asistanıyla birlikteydim, bugün, küçük bir öğle yemeği için. Ve yolda, Kardeş Williams, Kardeş Rose'un çok hasta olduğunu söyledi. Ve onu bir süreliğine görmeye gittik, diz çöktüm. Ateşi çok yüksekti ve gerçekten hastaydı. Sadece birkaç kelime dua ettikten sonra Rab bizimle konuştu ve şöyle dedi "O iyileşecek." Dedi, "Yarın gece orada olacak" dediler. Ve işte bu gece burada, tam burada oturuyor. Bu doğru.

³ Kardeş Rose, bir dakika ayağa kalkın ki...Tanrı'ya şükrediyoruz. Yatağa düşmüştü. Dedi ki, "Şeytan beni her şeyden mahrum bıraktı. Buraya gelip bununla bir çöküş yaşadım" Bir çeşit boğaz hastalığı, vesaire. Ama Tanrı onu kurtardı, bu yüzden mutluyuz. Yüce Tanrı'ya şükürler olsun!

⁴ Şimdi harika zamanlar geçiriyoruz. Ve yarın gece, şimdi, Ramada'ya gidiyoruz. Ve unutmayın şimdi, yarın gece burada değil, Ramada'da olacak. Ve kongre ertesi gece başlayacak. Bana bir gece daha katlanmak zorundasınız, biliyorsunuz.

⁵ Dün gece ben—ben ölçeğin çok dışına çıktım, kendime küçük bir söz verdim, yılın ilk günü, ki Mesajları üç ya da dört, beş saatten belki otuz ya da kırk dakikaya indirecektim. Ve dün gece size söylediğim gibi, eşim Pazar günü bana yorum yaptı, dedi, "Gerçekten iyi iş çıkardın." böylece—böylece sonra, tabii ki, dün gece gelip her şeyi mahvetmek zorunda kaldım, bak. Ama ben elli beş dakikaydım, otuz yerine, dün gece.

⁶ Aşağı inerken, bu gece, Billy dedi ki, "Ne hakkında konuşacaksınız?"

⁷ Dedim ki, "Şey, burada birkaç küçük not ve bazı Kutsal Yazılar var. Bilmiyorum, bazıları, dört ya da beş farklı Mesaj." Dedim,

“Oraya indiğimde hissederim, ve neler olup bittiğini görürüm.”

8 Dedi ki, “Bütün o hastalar için dua edeceğine söz vermiştin.”

Dedim ki, “Evet, efendim. Kaç kartınız var?”

Dedi ki, “İki yüz.”

Dedim ki, “Bu gece başlasam iyi olur.”

9 Ve dedi ki, “Unutma, konuşmak için sadece on beş dakikan var.” dedi, “Dün gece geri kalanını da aldın.” Acele etmemiz gerekecek, değil mi?

10 Şey, biz size bir söz verdik, dua kartları olan bu insanlar için dua edeceğimize dair ve biz—biz bu sözü tutmakla yükümlüyüz, elbette. Hepsini bu sıralardan geçiremeyiz ve ben de onları dinleyicilerin arasından tek tek çağıramam. Kutsal Ruh bunu bana verse bile, ben—ben bunu yapmaya dayanmam. Bana çok fazla yük oluyor. Ama hepimiz bu tür şeylere aşinayız. Tanrı’nın hâlâ Tanrı olduğunu biliyoruz. İyileştiren şey bu değil. Bu sadece inancımızı arttırır, bize—bize O’nun huzurunda olduğumuzu bildirir.

11 Ve biz, bu gece, bu hasta insanlar için dua edeceğiz, dua kartlarına sahip olan her biri, dua edilmeleri için. Ve yarın akşam Ramada’da, biraz daha dağıtmaya çalışacağız ve onlar için dua etmeye başlayacağız, çünkü yarın gecem hâlâ var. Ve sanırım kongrenin bir gecesi, belki bir de kahvaltı var. İşlerin nasıl sonuçlanacağına bağlı.

12 Bazıları var, hiç gelmeyen konuşmacılardan biri; henüz gelmedi, sanmıyorum. Kardeş Humburg, yoksa...[Bir kardeş “Amburgy.” diyor—Ed.] Amburgy, Amburgy, Kash Amburgy. Yani ben—ben her şeyi yanlış anlıyorum, bu o Alman ismi. Ben—ben sanırım bu Alman. Bu yüzden bir nevi pinch-hit yapmak zorunda kalabilirim, dediğimiz gibi, ifadeyi mazur görün, onun için.

13 Böylece biz de Rab’de harika vakit geçiriyoruz, gerçi. Hepinizi, eğer bu gece burada yabancılar varsa, sizi aramızda görmekten çok memnunuz, ve Rab’bin sizi kutsayacağına iman ediniz. Bu gece ayrıldığımızda binada hiç hasta kalmaması için dua ediyorum, ki Rabbimiz büyük gücüyle aşağı insin ve hasta olan ve acı çeken herkesi iyileştirsın.

14 Burada bir süre önce, eskiden bireyleri özel görüşmelere alırdım, içinden çıkamadığımız zor vakalardan bazıları. Sonra çok hızlı gelişti, ta ki o hale gelene kadar, Rab bunu kutsamaya devam etti, ta ki üç ya da dört yüz kişi bekleyene kadar, ve o zaman insanlar bekledikleri için duyguları incindi. Belki, o kadar zaman içinde, belki bir ya da iki yıl beklemeniz gerekir, yani içine girersek, bakın, sadece

toplantılar arasında, onları görüşmelere almak için. Ve Rab bize tam olarak ne olduğunu söyleyene kadar oturup beklerdik.

¹⁵ Hiç şüphe yok ki bu gece burada özel görüşmelere katılmış insanlar var. Var mı? Ellerinizi kaldırın da görelim. Özel görüşmelere. Evet, orada oturmuş, yani, ve bunun doğru olduğunu bilin. Sadece Tanrı'nın ne diyeceğini görmek için beklerdik, o davanın ne...Ve bir süre önce bunu burada durdurmak zorunda kaldım. Billy'ye daha fazla özel görüşme yapamayacağımızı söyledim.

¹⁶ Bak, ben—ben—ben daha yeni yirmi beşi geçtim, son zamanlarda, ikinci kez, ve üçüncü seferine doğru. Ve böylece biraz daha yaşlandıkça, neden, yapamıyorsun, sen...Bir şekilde eskisi gibi ayak uyduramıyorsun. Adımların kısıyor. Ve—ve, elbette, Kardeş Moore henüz bu konuda bir şey bilmiyor. O... Sanırım aynı yaşlarda bir yerlerdeyiz.

¹⁷ Ama sen, ben ve Kardeş Brown buraya ilk geldiğimizden beri Kardeş Outlaw, Kardeş Garcia ve Kardeş Fuller ile birlikte nehirden çok su aktı. Acaba o adamlar bu gece burada olacaklar mı? Kardeş Garcia, Kardeş Fuller, Kardeş Outlaw, burada mı? Buradaysanız ellerinizi kaldırın. Evet, Kardeş Fuller var, sanıyorum, yanılmıyorsam. Kardeş Outlaw burada. Kardeş Garcia, ben—ben Phoenix'ten ayrıldığını sanıyorum. Sanırım bu doğru. O—o Phoenix'ten ayrıldı ve Kaliforniya'da. Şey, kesinlikle büyük günlerdi ve ben hâlâ o zaman sahip olduğum aynı Mesaja inanıyorum, “İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek ayındır.” Sanırım bu yaklaşık... Şey, Becky bebektir. Bu yaklaşık on dokuz yıl eder.

¹⁸ Ve şimdi o kocaman, yaşlı, şişman, çirkin bir kız, orada bir yerde on dokuz yaşında oturuyor. Neredesin Becky? Vay, bunun için benden hesap soracak. Onu koluma aldığımı hatırlıyorum. Bu gece bunu yapmak zor olacak.

¹⁹ Hatırlıyorum Garcia Kardeş'in kilisesinde bir gece, ufak tefek bir kızdı. Ve dedim ki, “Bu gece uluslararası bir toplantımız var.” Dedim ki, “İspanyollarla konuşuyorum.” Ve dedim ki, “Eşim bir Alman.” Dedim ki, “Ben İrlandalıyım.” Ve dedim ki, “Benim küçük kızım da Kızılderili,” Ve bu Becky'ydi.

²⁰ Bu yüzden arka kapıdan çıktığımda, Orada küçük bir Meksikalı kız vardı, dedi, “Kardeş Branham!”

Dedim ki, “Evet tatlım, ne istiyorsun?”

Dedi ki, “Sence de bebeğin Kızılderili olmak için biraz solgun değil mi?” O bir sarışın, biliyorsun.

Ben de dedim ki, “Sadece iş başındaki bir Kızılderili.”

21 Şey, şükrediyoruz, burada bu gece tekrar olduğumuz için. Şimdi Söz'e yaklaşmadan önce, O'na yaklaşalım, çünkü O Söz'dür. Söz açığa çıktığında, bu sizin içinizdeki O'dur.

22 Dün gece *Tutarsızlık Tohumu*'nda yaptığımız gibi, bunu takdir ettiniz mi, Tanrı'nın kutsamasını? Ben—ben kesinlikle mesajı size getirdiğim için çok memnun oldum. Ve tohumların ne olduğunu görüyoruz.

23 Bu gece özel bir isteğiniz var mı, yalnızca özel bir şey? Belki içinizden dua sırasına girecek bazı kişiler diyecek ki, "Tanrım, merhametli ol. Benim için dua edilmeye gelindiğinde, inancımın koşulları karşılayacak şekilde yükselmesine izin ver." Ve—ve belki birinin sevdiği biri vardır, hasta ya da başka bir şey. Tanrı'nın aşağıya bakıp şöyle demesi için elinizi kaldırır mısınız...Şimdi eğer bu...Oraya bakmanın beni nasıl hissettirdiğini bilemezsiniz. Sadece buradaki ihtiyacı bakın! Vaiz kardeşlerim, şuna bir bakın. Gördünüz mü? Şimdi, eğer bu bana böyle hissettiriyorsa, Babamıza ne yapar? Kesinlikle.

Şimdi dua edelim.

24 Sevgili İsa, Şimdi büyük merhamet tahtına yaklaşıyoruz, tüm bu yeterli İsim aracılığıyla. "İnsanlar arasında kurtulmamız için verilmiş başka bir Ad yoktur, ama yalnızca Rab İsa'nın bu Adı." Ve O'nun adıyla geliyoruz. Ve dua ediyoruz, Göksel Babamız, bu gece bizi imanlı çocukların olarak kabul etmen için. Ve imansızlığımızı bağışla, Tanrım. Bu gece yardım et ki, Tanrı'nın her sözüne tamamen inanabilelim bu gece, ihtiyaç duyduğumuz her şey için.

25 Kaldırılan bu ellerin altında ne olduğunu biliyorsun; hastalık var, bazıları ev içi sıkıntılar olabilir, bazıları mali sıkıntılar, bazıları yorgun, belki bazıları geri dönmüş, bazıları günahkâr. İhtiyaç ne olursa olsun, Sen her türlü düşmanla başa çıkabilecek güçtesin. Bu yüzden dua ediyoruz, Tanrım, ki—ki bu gece, tüm düşmanlarımızın, her birinin, ölümün kendisine kadar yenildiğini anlayalım. Ve biz O'nda fatihlerden daha fazlasıyız Kim—Kim ki bizi sevdi ve bizim için kendini verdi, bizi Kanıyla yıkadı.

26 Dua ediyoruz, Tanrım, tüm imansızlıkların, tüm şüphelerin, tüm hayal kırıklıklarının, Tanrı'ya benzemeyen her şeyin bu gece bizden uzaklaşması için, ki Kutsal Ruh yüreklerimizde yol hakkına sahip olabilir. O bizimle gizemli yollarla konuşsun. Kendi gücüyle bizimle konuşsun. Ruhun ölmüş olanları diriltsin, hasta ve acı çekenleri sağlığına kavuştursun, güçsüz dizleri, aşağı sarkan yorgun elleri kaldırsın. Ve bir sevinç dolu bir zaman olsun.

27 Bu gece ortaya çıksın, Rab, burayı Ramada Inn'e bırakmak, ve bu şehirde düzenlenen en büyük kongrelerden birini başlatmak için. Tanrım, bir araya gelmişken ve dua ederken! Sen dedin ki, "Eğer Benim Adımla çağrılan insanlar kendilerini bir araya toplayıp dua ederlerse, o zaman göklerden duyurum." Tanrım, böyle olması için dua ediyoruz, bu gece.

28 Şimdi, Baba, Sözü okurken, Senden başka kimse onu yorumlayamaz, Sen Kendi Yorumcunsun ve bu gece okuduğumuz şeyleri bize yorumlaman için dua ediyoruz. Bunu İsa'nın adıyla istiyoruz. Amin.

29 Şimdi eğer, birçok kişi sadece bir vaizin okuduğu ayetleri işaretlemek isterse, Ve sizden şunu istiyorum, bu gece, eğer yapabilirsiniz, Efesliler'e dönelim.

30 Ve geçen Pazar Efesliler üzerinde konuşuyordum, nasıl Yeşu Kitabı'nın Eski Ahit'in Efesliler'i olduğuna dair, ve nasıl bir kurtuluş kitabı olduğunu.

31 Ve kurtuluşun iki farklı bölümü vardır: "içinden çıkmak" ve "içine girmek". İlk olarak, dışarı çıkmamız gerekir. Bazı insanlar dünyayı yanlarında getirmek isterler; ama Mesih'e girmek için dünyadan çıkmamız gerekir. İmana girmek için imansızlıktan çıkmalısınız. Yolunuza çıkan tek bir şey bile olamaz. Gerçek bir imana sahip olmak için, Tanrı Sözü'ne aykırı olan her şeyi kesinlikle geride bırakıp imana girmelisiniz.

32 Ve bu da Eski Ahit'in Efesliler Kitabı Yeşu'ydu. Buradaki Musa yasayı temsil ediyordu, kimseyi kurtaramazdı; ama lütuf kurtarırdı ve burada Yeşu, İsa gibi aynı kelimedir, "Yehova-kurtarıcı."

33 Ve şimdi de, bizim başka bir Efeslilere, başka bir Efes'e geldiğimizi görüyoruz. Nerede, entelektüel mezheplerimizde ve diğerlerinde ve tüm eğitim programlarımızda kendi—kendi Ürdün'üne geldi, o zaman bizim yeniden bir—bir Efeslilerimiz olmalı. Alınış için, "dışarı çıkmak" ve "içeri girmek" üzere bir göçümüz olmalı.

34 Şimdi bu akşam Efesliler'in 2. bölümünden okuyacağız. Bunu sadece o—o noktaya gelebilmeniz ya da bölüme dönebilmeniz için söylüyordum.

Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz.

Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümranlığın egemenine, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız.

Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal olarak ötekiler gibi biz de gazap çocuklarıydık.

Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için,

suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz halde, bizi Onunla birlikte yaşama kavuşturdu. Ya da, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu (O'nun lütfuyla kurtulduz.)

35 Ben buradan birkaç ya da ayetin bir bölümünü almak istiyorum, “ama Tanrı,” *Merhameti Bol Olan Tanrı*.

36 Ben burada sizden peygamberin, resulün, daha doğrusu Pavlus'un, kim—kim, bundan nasıl söz ettiğine dikkat etmenizi istiyorum, nasıl, “Sizi diriltti, kim bir zamanlar ölüydü. O sizi diriltti, ki bir zamanlar ölüydünüz, günah ve suçlar içinde ölüydünüz; dünyanın şeylerinin, bedenın arzularının ardından yürüyor, aklın arzularını yerine getiriyordunuz. Vardır...”

37 Bu değişikliğe ne sebep oldu, görüyor musunuz? Ve “bir zamanlar ölüyken” dirilmesine ne sebep oldu? *Diriltmek*, “canlı kılmak” demektir. Bir değişim oldu, ölümden Yaşama. Başka hiçbir şey yoktur, başka hiçbir şey bir insanın başına, o kadar harika bir şekilde, onu ölümden yaşama çeviremez. Bir insan, eğer ölüyor olsaydı, fiziksel olarak, ve fiziksel olarak iyileştirilebilseydi, bu harika bir şey olurdu, ama hiçbir şey ruhsal olarak ölü olduğu ve Tanrı'nın onu yaşama döndürdüğü kadar büyük olamaz.

38 “Bir zamanlar, geçmiş zamanlarda, ölüydün.” Ölmüştün. Bu gece burada bulunan pek çok kişi bile, bir zamanlar geçmişe bakıp ölü olduğunu bilebilir. Ama şimdi neden bu gece o zaman olduğunuz gibi ölü değilsiniz? Böyle olmayı hak ediyorsunuz, çünkü bir günahkârdınız, “ama merhameti bol olan Tanrı.” Bu—bu işte, “Bol olan Tanrı.” Bizim olduğumuz her şey, “ama Tanrı”! İşte tam orada değişiklik oldu, “Merhameti bol olan Tanrı”!

39 Oh, bunun için çok mutluyum, O merhamet bakımından zengin olması. Sadece para zengini olsaydı, sadece materyal zengini olsaydı, ki öyle, ama yine de en büyük şey merhamet zengini olmasıdır. Oh, bu ne kadar harika bir kelime, bir zamanlar ölü olduğumuzu.

40 Ve geçen gece tohumun nasıl ölmesi gerektiği üzerine konuşuyorduk. Ve o yaşam tohumunun etrafındaki her şey sadece ölmekle kalmamalı, aynı zamanda çürümelidir. Eğer çürümezse, yaşayamaz. Ve *çürüme*, “tamamen ortadan kalktı; bitti.” Ve biz kendi fikirlerimizin ve kendi düşüncelerimizin tamamen yok olduğu

ve bizden uzaklaştığı yere gelene kadar, o zaman yaşam tohumu yaşamaya başlayabilir.

41 Şimdi—şimdi biz belki, ben burada birazcık doktrin enjekte edebilirim, ki ben...Eğer buna inanmıyorsanız, tamam. Sorun değil. Ben inanıyorum. İnanıyorum ki—ki bir adam, doğduğunda bu dünyada, siz küçük bir bebekten, dünyaya doğduğunuzda, burada Tanrı'nın önbilgisi olmadan bulunamazdınız, çünkü O sonsuzdur ve her şeyi bilir. Ve o küçük bebek dünyaya doğduğunda, o bebeğin içinde bir şey vardır. Eğer Hayata sahip olacaksa, o zaman o çocuğun içinde, er ya da geç geleceği bir şey vardır. O küçük tohum onun içindedir. Şimdi eğer alırsanız...Kutsal Yazılar bunu açıkça beyan eder.

42 Şimdi eğer bu gece Ebedi Yaşam'a sahipseniz, eğer Ebedi Yaşam'a sahipsek, o zaman hep öyleydik, çünkü Ebedi Yaşam'ın sadece tek bir şekli vardır. Her zaman öyleydik. Ve öyle olmamızın nedeni, çünkü biz Tanrı'nın bir parçasıyız. Ve Tanrı ebedi olan tek şeydir.

43 Ve tıpkı Melkisedek'in İbrahim'den ondalık aldığı gibi ve bu ondalık torununa verildi, Levi, henüz İbrahim'in soyunda bulunan; ondalık ödedi, çünkü Melkisedek ile karşılaştığında henüz İbrahim'in soyundaydı. Bu konuda başka bir yerde, bir sabah konuşmak istiyorum. *Kim bu Melkisedek?* Şimdi şuna dikkat edin. Çok önceden Tanrı bu çocuğun geleceğini biliyordu. O her şeyi biliyordu.

44 Şimdi biz Tanrı'nın bir parçasıyız. Siz hep öleysiniz. Bunu hatırlamıyorsunuz, çünkü siz Tanrı'nın sadece bir niteliğiydiniz. Sadece O'nun düşüncesindeydiniz. İsminiz, eğer Yaşam Kitabı'nda yer aldıysa, dünyanın kuruluşundan önce oraya konulmuştu. O sizin ne olduğunuzu biliyordu.

45 Ben bunu söylüyorum, doktrini karıştırmak için değil, ama düzeltmek için, ki belki bu korku ve ürküntüden kaçabiliriz. Kim olduğunuzu bilmiyorsunuz. Olmayacaktınız, ama şimdi Tanrı'nın oğullarısınız. Bakın, siz her zaman Tanrı'nın oğullarıydınız. Gördünüz mü?

46 Çünkü Tanrı başlangıçta sizi düşünürken, olmanız gerekirdi, sizin bir parçanız, şu anda içinizde olan Yaşamınız, daha önce Tanrı'yla birlikte olmalıydı. Şey, O zaman, burada yeryüzünde maddesel hale gelmeden önce, henüz hiçbir şey yokken, ama Tanrı varken, siz O'nun niteliklerinden biriydiniz. İsminizin ne olacağını biliyordu. Saç renginizin ne olacağını biliyordu. Senin hakkında her şeyi biliyordu. Olan tek şey siz, bir günahkar olarak...

47 Birçoğunuz bu düşüncede benimle paydaşlık edebilir—edebilirsiniz. Küçük bir erkekken ya da küçük bir kızken, etrafınız da dolaşırdınız ve bazı şeyler olurdu ki, diğer çocukları rahatsız etmezdi, sanki içinizde haykıran bir şey varmış gibi görünürdü. Bir yerlerde Tanrı vardı, ama günahkârdınız. Bunu hatırlıyor musunuz? Kesinlikle. Şimdi neydi o? Bu içinizdeki o küçük Yaşam formuydu.

48 Ve bir süre sonra, Müjde'yi duydunuz. Belki kiliseye gittiniz, *şunu* ve *bunu* seçtiniz ve mezhepten mezhebe geçtiniz. Ama bir gün, Tanrı'nın bir parçası olarak Söz'ün de bir parçası olmak zorunda kaldınız. Ve Sözü duyduğunuzda, nereden geldiğinizi biliyordunuz, Gerçeğin ne olduğunu biliyordunuz. Siz her zaman, tohum her zaman içinizdeydi. O Söz, dünyanın kuruluşundan önce içinizde olan Söz'ü gördü ve siz de O Söz'e geldiniz.

49 Benim küçük kartal hikayem gibi, küçük kartalın bir tavuğun altında nasıl yumurtadan çıktığı gibi. Ve ufaklık tavuklarla birlikte yürümüş, o, tavuk gıdaklamış ve onun gıdaklamasını anlamamış. Ve—ve küçük civcivler, ahırda yedikleri yemek, o—o bunu anlamadı, nasıl bunu yaptıklarını. Ama onda bir şeyler vardı, görünüşe göre o tavuktan farklıydı, çünkü başlangıçta o bir kartaldı. Bu doğru. Bir gün annesi onu aramaya geldi ve kartalın ıçığığını duyduğunda, bu, tavuğun gıdaklamasından farklıydı.

50 Ve yeniden doğan her imanlı için de durum böyledir. İstedığınız tüm teolojiyi ve tüm insan yapımı tutarsızlıkları duyabilirsiniz; ama bu Söz orada parladığında, o zaman bir şey sizi ele geçirir, O'na gelirsiniz. “Bir zamanlar günah içinde ölü olan sizleri (o yaşam) O diriltti.” Önce orada diriltecek bir Yaşam olmalıdır. Tanrı, önbilgesiyle, her şeyi biliyordu. Ve bizler Tanrı'nın oğulları ve kızları olmak üzere önceden belirlendik. “Sizler ki, bir zamanlar günah ve suçlar içinde ölüydünüz, hepimizin geçmiş zamanları vardı, ama O diriltti.”

51 Pavlus'a bak, Pavlus büyük bir ilahiyatçıydı. Ama ne zaman ki o Söz'le, İsa'yla yüz yüze geldi, hemen canlandı. Hemen Hayata geldi, çünkü böyle olması emredilmişti....Söz'ün bir parçasıydı; ve Söz, Söz'ü gördüğünde, bu onun doğasıydı. Tüm tavuklar gıdakladığında, Ortodoks kiliselerinde, onun üzerinde hiçbir etkisi olmadı; Söz'ü görmüştü. Onun bir parçasıydı. O bir kartaldı. O bir tavuk değildi; sadece onlarla birlikte çiftlikteydi. Ama o, baştan bir kartaldı.

52 Benzer küçük bir hikaye duymuştum, umarım kulağa günahkârca gelmiyordur, tavuğun altında doğan küçük bir ördek hakkında, bir keresinde. Anlamıyordu. Komik görünümlü küçük bir adam, tuhaf bir adam ve toz ve her şeyi anlayamıyordu. Ahırda oynuyorlardı. Ama bir gün yaşlı tavuk küçük yavruları ahırın

arkasına götürdü ve su kokusu aldı. Şey, o suya doğru gidebildiği kadar hızlı gitti. Neden? Daha önce hiç gölete gitmemişti. Hiç suya girmemişti. Ama başlangıçta o bir ördekti. Yapması gereken tek şey kendine gelmekti.

53 İnanan da aynı şeydir. İçinde öyle bir şey vardır ki, Tanrı'yla yüz yüze geldiğinde kendine gelir. Bu tohum onun içinde, ve canlanır. Evet, bu doğru, ve dünyanın şeylerinden uçup gider. Onun için ölü hale gelirler. Hatırlıyorum da, hepimizin hayatı vardı, geçmişte, dünyanın o şeylerinde. Ama bir kez o gerçek Şey elimize geçtiğinde, bizi canlandıran bir şey, Hayata gelen küçük bir tohum, o zaman dünyanın tüm şeyleri orada çürüdü. Artık onlara karşı bir arzumuz kalmadı.

54 “Tanrı’dan doğmuş olan, günah işlemez. Bir kez arındıktan sonra tapınanın artık günah vicdanı kalmaz, artık günah işleme arzusu duymaz.” Günah sorunu sona ermiştir. Tanrı’nın bir parçası oldunuz, Mesih’te. Mesih sizi kurtarmak için öldü.

55 Şimdi yalnızca Tanrı olmasaydı ne halde olacağımızı düşünün. Ama Tanrı, bol merhametiyle, nasıl da bu gece bizi kurtardı! Tanrı’nın bol merhameti üzerimizde olmasaydı bu gece nerede olurduk?

56 Bir zamanlar dünya öylesine günahkârı ki, insan yeryüzünde yozlaşmaya yol açmış ta ki Tanrı insanı yarattığı için kederlenmişti. Bütün kafa çürümüş bir yaraydı, bütün beden, ve Tanrı insanı yarattığı için bile kederlendi. Bu yüzden dedi ki, “Yarattığım insanı yok edeceğim.” Onları yok edecek çünkü elinde bir avuç yozlaşmışlıktan başka bir şey yok.

57 Ve o zaman tüm insan ırkı yok olurdu, ancak Tanrı, merhameti bol, suçsuzların suçlularla birlikte yok olmasına izin vermezdi. Ve gitti ve içeri girmek isteyenler, doğru olanı yapmak isteyenler için bir yol açtı. O, merhamet dileyenler için bir merhamet yolu açtı ve bir gemi hazırladı. Başka bir deyişle, kartallarına kanatlar taktı, ki yargı üzerinde uçabilsinler, ve tavuklarla birlikte boğulmasınlar. Ama O—o, bir kaçış yolu yarattı, Nuh’un günlerinde. Bu O’nun bunu yapmasına, bunu sağlmasına neden oldu, çünkü O merhamet bakımından zengindi.

58 Ama O insanlar için bir yol sağladıktan sonra ve onlar bunu reddediyor, şimdi, bunu reddetmelerinin nedeni onu alacak hiçbir şey olmamasıdır. Onu alacak hiçbir şey yok. Annem eskiden şöyle derdi: “Şalgamdan kan alamazsın, çünkü şalgamda kan yoktur.” Yani eğer orada onu alacak bir Yaşam formu yoksa, o zaman alınamaz.

59 Bu nedenle Ferisiler İsa'nın yüzüne bakıp O'na "Beelzebub" diyebildiler, çünkü içlerinde O'nu kabul edecek hiçbir şey yoktu. "Ama Baba'nın Bana verdiği herkes" dedi, "Bana gelecektir." Bunun—bunun sunulacağı bir yol var.

60 Bazen sokaklarda insanlarla konuşabilir, onlara Rab'den bahsedebilirsiniz, yüzünüze gülerler. Şey, yine de bunu yapmamız gerekiyor. Ama dinleyin, "Önce Babam onu çekmedikçe hiç kimse Bana gelemesin." Çekimi Tanrı yapmalıdır. Bir Yaşam olmalı. "Ve Bana verdiği herkes Bana gelecektir."

61 Kurtarılmak isteyenler için bir karşılık verdi. İyileşmek isteyenler için bir karşılık verdi. Ve bunu yapmış olması O'nu merhamet bakımından zengin kılar, çünkü O her zaman merhamet bakımından zengin olmuştur. Öyle olmalı ki, eğer bunu reddederseniz, geriye Yargı'dan başka bir şey kalmaz, çünkü günah yargılanmalıdır.

62 Firavun, denize girdiğinde, bir—bir taklitçi olarak, Musa'nın yaptığı gibi girebileceğini gördü. Musa ordusuyla birlikte, Firavun da ordusuyla birlikte, her ikisinin de denizde yok olması gerekiyordu, gibi görünüyordu. Ama Tanrı, merhameti bol, İbrani çocukları için bir kaçış yolu açtı, (neden?) Çünkü onlar görevlerini yerine getiriyorlardı, Söz'ü izliyorlardı.

63 Şimdi merhamet elde etmenin tek yolu, Tanrı'nın bize verdiği talimatı takip etmektir. O'nun merhamet gösterebilmesinin tek yolu, O'nun söylediklerini takip ettiğimiz zamandır.

64 Kısa bir süre önceki küçük tartışmada olduğu gibi, bir vaiz günümüzde elçisel bir Doktrin öğrettiğimi söyledi. Sanırım bir ya da iki gece önce ya da bir ara, nasıl, "Sen bu çağa elçisel bir Doktrin enjekte etmeye çalışıyorsun" dediğinden bahsetmiştim. Dedi ki, "Elçilik çağı elçilerle birlikte sona erdi."

Ve ona sordum, "Peki, Söz'e inanıyor musunuz?"

Dedi, "Evet."

65 Dedim ki, "Vahiy 22:18 der ki, 'Kim bundan bir Kelime çıkarır ya da buna bir kelime eklerse,' sadece iki kelime değil; bir Kelime, bir Kelime çıkar.'"

Dedi ki, "Buna inanıyorum."

66 Dedim ki, "O zaman ben size elçisel çağın nerede verildiğini, elçisel Kutsamaların Kilise'ye nerede verildiğini söyleyebilirim; şimdi siz bana Tanrı'nın bunu Söz aracılığıyla Kilise'den nerede çıkardığını söyleyin. Bunu yapamazsınız; orada değil." Dedim ki, "Şimdi hatırlayın, ki Petrus, Pentikost gününde, elçisel çağı başlatan kişiydi. Ve hepsine dedi ki, 'Tövbe edin, günahlarınızın bağışlanması

için İsa Mesih'in adıyla vaftiz olun, ve Kutsal Ruh'un armağanını alacaksınız. Çünkü söz size ve çocuklarınızdır, ve uzakta olanlara, hatta Tanrımız Rab'bin çağıracağı herkese.”

67 Şimdi eğer bazı mezhepsel tavukların gıdaklamalarını dinlemek ve dünya işlerine geri dönmek istiyorsanız, o zaman bir şeylerin yanlış olduğunu gösterir. Çünkü, Söz budur. “İradesi olan herkes gelebilir.” Ve eğer bir iradeniz varsa, gelmelisiniz. Ama eğer iradeniz yoksa, o zaman üzücü bir durumdasınız demektir. Ama gelme iradeniz varsa, gelin ve Tanrı'nın formülünü takip edin!

68 Ve O vaat ettiklerini yerine getirmekte asla başarısız olmaz. Bir zamanlar gençtim ve şimdi yaşıyım, O'nun Sözünde asla başarısız olduğunu görmedim. Çünkü O her şeyi yapabilir ama başarısız olamaz. O başarısız olamaz. Tanrı yapamaz. Tanrı'nın başarısız olması ve Tanrı olarak kalması imkansızdır. Bunu yapmak zorundadır.

69 Şimdi Firavun'un ordusu taklit etmeye çalıştı çünkü çağrılmadılar ve o Hayata sahip değillerdi. İçeri...vaat Firavun'a verilmedi. Ona vaat edilen bir ülke için vaat verilmedi.

70 Ve bir taklitçi, böyle bir şeye çağrılmış olan gerçek bir imanlıyı izlemeye çalışırsa, bu sadece alay konusu olur. Bugünkü dini sistemimizin sorunu da budur, Kutsal Ruh'u taklit etmeye çalışan çok fazla insan, vaftizi taklit etmeye çalışan çok fazla insan, elçilik çağını taklit etmeye çalışan çok fazla insan vardır. Bu imanlılar içindir ve sadece onlar içindir. Tanrı bir yol yarattı, merhameti bol, Çocukları yok olmasın diye. Onlar için bir yol açtı.

71 Şimdi, Firavun yoluna devam etmeye çalışırken, Musa ve grubunu kurtaran sulara boğuldu. Şimdi, Musa boğulmadı, çünkü Tanrı kendi sağladığı yolu izleyenlere merhamet eder. Amin.

72 Ne demek istediğimi görüyor musunuz? Yani, bu gece, İlahi şifaya inanmayan insanlar, Kutsal Ruh'un vaftizine inanmayan insanlar, nasıl bir şey alabilirler? Tanrı, Kendisinin peşinden gidenlere merhamet eder; bir inancın peşinden değil, ama Tanrı'nın peşinden.

73 Tanrı Söz'dür ve İnsan olup aramızda yaşadı, şimdi, öyle ki Tanrı'nın diğer niteliklerini ortaya çıkarabilsin. Beden, yani İsa, Tanrı'nın bedenydi, bir niteliğiydi. Musa O'nun geçtiğini gördü, O'nun arka kısmını; hiç kimse O'nun yüzünü görmemişti. Ama şimdi O'nu gördük, O'nu izledik, O'nu Kurban olarak gördük. Şimdi, bakın, O Tanrı'nın bir niteliğiydi, sergilenmişti, Söz'dü. İşte O buydu.

74 Ve herhangi bir imanlı Tanrı'ya geldiğinde, Tanrı'nın Sözü'nün niteliği haline gelir, o gün için vaat edilen Söz'ü tezahür ettirmek için

kullanılır. Gördün mü? Bu doğru. Tanrı, merhameti bol olan, bizi asla tanıklısız bırakmaz. O merhamet bakımından zengindir.

⁷⁵ Şimdi Tanrı'nın Musa'ya karşı orada, o ölü denizde, Kızıldeniz'de çok merhametli olduğunu görüyoruz. Sonra burada, Mısır'dan Çıkış 19:4'te şöyle dedi, "Sizi kartal kanatlarında taşıdım, Kendime getirdim. Taşıdım kartal kanatlarında, ve sizi Kendime getirdim!" O denizin ortasında başka adamlar da vardı ve onları taklit etmeye çalışıyorlardı. Ama ne? "Onları kartalların kanatlarında taşıdı."

⁷⁶ Şimdi Tanrı peygamberlerini her zaman kartallara benzetir. Peki neydi o? Musa O'nun habercisiydi. İnsanlar Musa'yı takip ediyorlardı ve kartalların kanatlarında taşıyorlardı, çünkü Musa Tanrı'nın mesajını taşıyordu. Ve halk da onu takip etti. Kurtuluş mesajıyla Musa'yı izledikleri gibi Tanrı'yı da izliyorlardı. Ve Kutsal Kitap şöyle der: "O, iman etmeyenlerle birlikte yok olmadı." Çünkü, Tanrı onlara merhamet etti, çünkü O'nun buyruklarını yerine getiriyorlardı. Tanrı bizden buyruklarına uymamızı ister.

⁷⁷ Aynısını Korah, Datan ve onların imansız çetesi için de söyleyebiliriz, çünkü onlar taklit etmeye çalıştılar. Tanrı'nın programına bir şeyler sokmaya çalıştılar. Tek kişilik bir programdan hoşlanmadılar. Bundan hoşlanmadılar. Yapacak bir şeyleri olmalıydı. Korah şöyle dedi, "Neden, senden daha kutsal insanlar var, Musa. Sanki sahildeki tek kutsal senmişsin gibi davranıyorsun...daha doğrusu sahildeki tek çakıl taşı." Ve dedi ki, "Ben—ben...bunu yapmamalısın. Burada daha çok adam var."

⁷⁸ Ve Musa bu çocukları vaat edilen ülkeye götüreceğini biliyordu, çünkü vaat ona verilmişti. Ve onları vaat edilen ülkeye götürmeliydi.

⁷⁹ Ve, bugün, Kutsal Ruh Tanrı'nın Sözü'nü doğrulamak için buradadır ve binmemiz gereken kartal kanadı budur; insan yapımı bir teoloji değil. Ama biz kartalın kanatlarına binerek vaat edilen ülkeye gideceğiz.

⁸⁰ Ve işte buraya bir grup tavuk getireceklerdi, Korah'ın düşüncesine göre, bilirsiniz, etrafta dolaşıp bunu, kartalı taklit edeceklerdi. Ve bunu yaptıklarında Tanrı, "Kendini onlardan ayır" dedi ve O dünyayı yuttu. O her şeyi, tüm yaratılışı yutabilirdi, ama Tanrı Sözü'nü izlemeye çalışanlara merhamet etti. Her zaman, merhameti bol olan Tanrı. Birçoğu Musa'nın tarafına geçti ve Tanrı yeryüzünü açtı ve imansızları yuttu. O, yani—yani imansız, her zaman yok olacaktır.

⁸¹ İman etmeyenler dışarı çıkıp bir süre yürümüş olsalar da, ama, onlar, İsa dedi ki, "Onlar, her biri, ölüdür." Ölü, "yok olmaktır." Onlar ölü. Sadece onları düşünün. Dışarı çıktılar, Tanrı'nın mucizelerini

gördüler, Tanrı'nın büyük elini gördüler, manın tadını çıkardılar; ve dışarı çıktılar ve Balam adında, Söz'e aykırı öğretisiyle Tanrı'nın yolunu saptıran bir adamı dinlediler, "Hepimiz kardeşiz, öyleyse hepimiz bir araya gelelim."

⁸² Bu, bugün yükselen bir başka Balam sistemidir, "Hadi hepimiz bir araya gelelim." Bu işe yaramayacak. Kartalla, Yehova Kartalıyla yürüyelim. Siz yavru kartalsınız.

⁸³ Tüm gruptan sadece üç kişi kurtulmuştur; Musa, Kaleb ve Yeşu. Geri kalanlar çölde yok oldular; İsa bunu Aziz Yuhanna'nın 6. bölümünde söylemiştir. Tanrı, merhametle, onların yok olmasına izin vermedi, çünkü, geri kalan imansızlarla birlikte. Hepsi orada, çölde öldüler ve ölüler. Tanrı Musa'yı ve kartal imanlıları kurtardı, çünkü onlar Kendi Sözü'ne saygı duyuyorlardı.

⁸⁴ Ve bugün, dostum, Tanrı'nın lütfuna sahip olabilmemizin tek yolu; Tanrı merhameti bol, bugün, ama O'nun bu konuda söylediklerine saygı duymalıyız. Başkasının söylediğini kabul edemezsin. Tanrı'nın söylediklerini almalısınız. O şöyle dedi, "Herkesin sözü yalan, benimki doğru olsun."

⁸⁵ Bugün bize pek çok yerde "Tek yapmanız gereken" deniyor, "kiliseye katılmak, bir inanca sahip olmak ya da buna benzer bir şey; ya da bir dua söylemek, ya da bir kitaba adınızı yazmak, ya da belirli bir şekilde serpilmek ya da vaftiz olmak ya da buna benzer bir şey. Tek yapman gereken bu." Ama bu yanlış.

⁸⁶ Tanrı'nın kartalı olmak için, Söz'ü takip etmelisiniz, günden güne. Devam etmelisiniz, Söz'le beslenmelisiniz.

⁸⁷ Şimdi onları, Tanrı onlara merhamet gösterdikten sonra, imanları zayıflamış bir halde tekrar mırıldanırken buluyoruz. Ve onları Tanrı'ya mırıldanırken buluyoruz ve bunu yaptıklarında yılan sokmasıyla ölüyorlardı. Peki, bunu hak etmişlerdi. Kesinlikle hak ettiler. Tanrı'nın Sözü'nü yanlış anlayan ve yaptıkları şeyleri yapan herkes ölmeyi hak etmişti. Her biri arzu ediyordu, çölde ölmeyi hak ediyorlardı.

⁸⁸ Ama öylesine hastalandıkları zaman, ne doktor Musa ne de diğerleri bir şey yapamadılar ve binlerce kişi ölüyordu; ama Tanrı merhameti bol olduğu için, Kendisine inananlar için bir kaçış yolu yarattı. Bir panzehir yaptı, pirinç bir yılan yerleştirdi. Tanrı zenginliğiyle...Tanrı, inanan çocuklarının iyileşebilmesi için bir kaçış yolu yarattı.

⁸⁹ Tanrı yanlış olan her şey ile ilgilenir, beklediğiniz her şey ile. Yaşamın her adımında, Tanrı sizinle ilgilenir. Siz O'nun çocuğusunuz ve O merhamet bakımından boldur. Sizin için yapmak istiyor.

⁹⁰ İnsanlar daha sonra günah işlediler, Tanrı'nın kendileri için kefarete sunduğu bu aynı şeyi, daha önce yargılanmış günahı temsil eden pirinç yılana aldılar ve bu armağanı putlaştırdılar. Ve yine günah işlediler. "Tanrı yüceliğini kimseyle paylaşmaz." Bu nedenle, iki, üç, dört tanrımız olamaz. Sadece tek bir Tanrı vardır. O yüceliğini başka hiçbir şeyle paylaşmaz. O Tanrı'dır, tektir, bakın; putperestlerin birçok tanrısı olduğu gibi. Bizim tek bir Tanrımız vardır ve O yüceliğini başka biriyle paylaşmayacağı gibi, hiçbir şeyin O'nun önünde put olmasına da izin vermez. İnsanlar için bir kefarete yapmış olsa da ve bu Tanrı'nın Sözü olsa da, bu doğrudur; ama bunu putlaştırmaya başladıklarında, başları belaya girdi.

⁹¹ Şimdi aynı şey, bence, bizim kilise çağlarımızda da oldu. Tanrı bize mesajını Martin Luther'le, John Wesley'le, pentekostal mesajla gönderdi ama biz onunla ne yaptık? Onların o pirinç yılana yaptıklarının aynısını yaptık, onu putlaştırdık, "Ben şuna aitim, ben buna aitim." Gördüğünüz gibi, Söz'e gerçek tanrısal tapınmayla bağlantılı olan samimiyet olmadan bir şeye ait olursunuz.

⁹² Ne oldu? Kutsal kitap, bize Kutsal Kitap'ta şöyle der, ki, "Peygamber o putu aldı ve yok etti." Halleluya!

⁹³ Bugün sahnede ihtiyacımız olan şey, mezhepler putunu yok edecek bir peygamberdir, bir inanca ya da mezhebe ait oldukları için cennete gideceklerini düşünenler; yok edilmeli, yakılmalı ve bir kenara atılmalıdır. Tanrı merhamet doludur. Merhamet bakımından zengindir. O gün hepimiz dışarıda o karanlık kaostun içinde olacaktık, ama Tanrı, merhameti bol, bize gerçek hakiki Kutsal Ruh'u, Kendi yorumuyla birlikte, her akşam tam bu binaya gönderdi. Tanrı, merhameti bol olan, O'nu ne kadar harika buluyoruz! Evet, efendim.

⁹⁴ Şimdi tek yapabilecekleri şeyin bu yılana, ya da Tanrı'nın orada yaptığı, Musa'ya yaptırdığı ve bir direğe astırdığı bu küçük şeye gitmek olduğunu ve hiçbir içtenlik olmadan şifa bulabileceklerini düşünüyorlardı. Sadece durup ona bakıyorlardı. Ve onu putlaştırmaya başladılar ve Tanrı bir peygamber göndererek onu yok etti.

⁹⁵ Şimdi, çölde o yılana bakmayı reddeden her kişi, mahvoldu. Şimdi Tanrı bir yol yapar, ama ona bakmayı reddederseniz, caddenin karşısında oturursanız, bir inanca tutunursanız ve doğrudan Söz'e bakmayı ve doğru olup olmadığını görmeyi reddederseniz; bakmayı reddedenlerin hepsi mahvoldular. Ve Tanrı asla değişmeyen bir Tanrı'dır. Ve bakmayı reddeden herkes mahvoldu. Bugün de öyle, aynı şey.

96 Daha sonra insanlar günah işlediler ve her zaman yaptıkları gibi bunu bir put haline getirdiler, onu bir—bir—bir...almaya, samimiyetten yoksun bir şekilde şifa bulmaya çalıştılar ve bugün bizim yaptığımız gibi “bir şeye ait oldular.” Ve şimdi görüyoruz ki, aradaki fark şuydu, Tanrı...

97 O zaman için iyi bir kefarete ve iyi bir işaret. O zaman, her şey yolundaydı. Ama bu sadece o zaman içindi, o yolculuk için. Sadece o yolculuk için işe yarayacaktı.

98 Ve Martin Luther’in getirdiği aklanma mesajı, Luther’in dönemi için tamamen uygundu. O kadar ileri gitti.

99 Kutsallaştırma Wesley’in çağında iyiydi. O kadar ileri gitti.

100 Sonra pentekostal çağa giriyoruz. Ve armağanların geri verilmesi çok iyi bir şeydir, o çağda iyiydi, ama şimdi bunun ötesine geçiyoruz. Biz bunun ötesindeyiz, tıpkı bir dünya olduğu gibi. Bu şeyin ötesine geçmek zorundayız, çünkü daha önce onların yaptığı şeyin aynısını yaptık, ondan bir put yarattık. “Ben bunun şu düzenine aitim, ben bunun bu düzenine aitim.”

101 Tanrı bu şeyi paramparça edecek ve parçalayacak birini gönderecek ve Sözü’nü, tam Sözü’nü doğrulayacaktır. Dikkat edin. Tanrı’ya şükürler olsun! Şimdi bunun doğru olduğunu görüyoruz. Tanrı, merhameti bol olan!

102 Sonra peygamber bunu yok ettiğinde, onları herhangi bir şifa ya da kefarete belirtisi olmadan bıraktı, çünkü putları yok edilmişti. Ama Tanrı, merhameti bol olan, onlara başka bir tane yaptı. Ve ne yaptı? Tapınaktaki havuzda suyu bulandırdı ve birçok kişi gelip bu suya girerek şifa buldu. İsa aynı havuza geldi, ve yıllardır orada yatan, suyun çalkalanmasını bekleyen bir adam gördü. Bakın Tanrı, merhameti bol olan! O şeyi putlaştırmalarına rağmen peygamberlerin onu parçalaması gerekmesine rağmen, Tanrı onlar için başka bir yol açtı, çünkü O’nun merhameti boldur. Onların iyileşmesini istiyor ve iyileşmeleri için bir yol açtı.

103 Şimdi, bu devam etti, dünya her zaman daha günahkâr ve daha günahkâr oldu. Ve sonunda dünya o kadar günahkâr oldu ki, Tanrı onu yok edebilirdi, Malaki 4’te şöyle dedi, “Öyle ki, gelip yeryüzünü lanetleyerek yok etmeyeyim.” Bunu yapabiliirdi; sadece soru.

104 Ama sonra Tanrı, merhameti bol olan, bir Kurtarıcı gönderdi, İsa Mesih. İsa’yı hem Kurtarıcı hem de iyileştirici olarak gönderdi. Çünkü O dedi ki, “Musa çölde pirinç yılanı nasıl kaldırıdıysa, İnsanoğlu’nun da kaldırılması,” aynı amaç için. O, kefarete, üzerinde hak iddia ettiğimiz şey budur, kefareten başka bir şey değildir. İsa’nın Kanıyla satın aldığı şey, bizim üzerinde hak iddia ettiğimiz şeydir. Ve Kutsal

Kitap şöyle der, “bizim isyanlarımız yüzünden Onun bedeni değişti, Bizim suçlarımız yüzünden O eziyet çekti, Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.” İşte biz bunu iddia edebiliriz, çünkü uğruna durduğumuz kefaretin bizim için emrettiği şey budur. Tanrı, merhameti bol!

¹⁰⁵ Bu sonsuz bir kefarete olacaktı, çünkü O Kendisi geldi. Tanrı, Kendisi, günahlı beden biçiminde, sonsuz bir—bir—bir—bir kefarete bulunmak için geldi; ve bedende acı çekti ve kefarete bulundu; ve bu kefareti onaylamak için Kutsal Ruh biçiminde geri döndü. Hiçbir pirinç yılanın ya da hiçbir bulanmış suyun yapamayacağı şey, bu mükemmel Kefarete işaret ediyordu. Merhameti bol olan Tanrı bunu yaptı.

¹⁰⁶ Şimdi, bugün, içinde yaşadığımız gün olduğu için, bu kilise çağlarından geçtik ve her şeyi O’ndan uzakta açıkladık. Günümüzün teologları O’nun bu yönünü çoktan kaybettiler. Tanrı’nın Sözü’nü başka bir güne, başka bir çağa, çok eskiden, uzun zaman önceye ait bir şeye dayandırarak açıklıyorlar. Ve İlahi şifa neredeyse tükenmek üzereydi, buna inanacak kimseyi neredeyse bulamadık. Dalga geçtiler. Yaklaşık yirmi yıldan fazla olmayan bir süre önce, bununla dalga geçiyorlardı. Pentekostallar pratikte bundan uzaklaşmıştı. İlk günlerde başladılar ama sonra uzaklaştılar.

¹⁰⁷ Bak nasıl yaptılar. Şimdi de mezhepsel vahşilikleri var, her birini bir inanç haline getirmek için koşturuyorlar ve bunun gibi şeyler. Ancak, Işığı içeri girdikçe, Işığı kabul etmek yerine; örgütlendiler ve kendilerine inançlar yaptılar, her biri etrafta dolaştı, kendine bir doktrin oluşturdu ve bu doktrinde kaldı. Ve sonra Kutsal Ruh kiliseye giremeyene kadar çok şey aldılar. Pirinç yılan gibi başka bir puta dönüştüler, bir—bir putperestlik haline geldi. Her biri dedi ki, “Ben *şuna* aitim, ben *buna* aitim.” Bu bir putperestlikti. Ne büyük bir karmaşa içindeydik, ahir zamanda.

¹⁰⁸ Ama merhameti bol olan Tanrı, Kutsal Ruh’u üzerimize geri gönderdi ve yapacağına söz verdiği gibi bu gece Sözü’nü doğruladı. Tanrı bunları yapacağına söz verdi. Bakın ne yaptı!

¹⁰⁹ O’nun ne yaptığına bakın, her çağda belli bir şeyin olacağına dair nasıl söz verdiğini şimdi nasıl görebiliyoruz. Ve öğreniyoruz ki bu tam olarak öyle oldu, O’nun yapacağını söylediği gibi, çünkü O merhameti bakımından zengindir, vaat ettiği her Sözü yerine getirmek için her zaman merhamet sahibidir. Bunu yapmak zorundadır, ve her zaman, Tanrı olarak kalmak için bunu yapmalıdır. Bunu her zaman yapar, O’nun Sözü her zaman mevsiminde gerçekleşir. O’nun toprağa ekdiği tohumlar. O ne yaptı? Onu buraya, Söz’e koydu ve bu bir tohumdur. Ve her çağ geldiğinde, bu tohum

olgunlaşır ve sonra bir reform ortaya çıkar. O bunu vaat etti ve bu gerçekleşti.

¹¹⁰ Şimdi biz bunları hak etmedik. Tanrı'nın bu bereketlerini hak etmedik, çünkü dünyanın şeylerinin peşinden gittik, Kayın'ın hatasına düştük. Kayın, güzel bir sunak ve güzel bir kilise inşa etti, ve üzerine çiçekler koydu ve bunun tam olarak öyle olduğunu düşündü, "Bir salkım elma ya da armut ya da nar ya da her neyse," babasının ve annesinin Aden bahçesinde yedikleri, onları kovan şeydi. O da bunu Tanrı'ya geri sundu ve Tanrı bunu reddetti.

¹¹¹ "Ama Habil imanla Tanrı'ya Kayın'den daha mükemmel bir kurban sundu."

¹¹² Ve bugün, Kutsal Kitap Yahuda'da şöyle der, ki, "Kayın'ın yolunda koştular; Korah'ın sapkınlığında mahvoldular." Bakın, "Kayın'ın yolunda koştular," sunaklar inşa ettiler, kiliseler, mezhepler inşa ettiler, çiçekli, büyük, diğerlerinden daha fazla üyesi olan kiliseler kurdular; bir şeyleri kabul ettiler, ortaya çıkan ve yukarı aşağı zıplayan ya da el sıkışan ya da belirli bir şekilde vaftiz edilen ya da dillerde konuşan ya da yerde koşan her şeyi, isimlerini deftere yazdılar. Bu doğru. Sonra da vaaz edilen gerçek Hakikate sırt çevirir ve onu inkâr ederler. Bu nasıl olabilir? Nasıl bir karmaşa içinde olduğumuza dikkat edin! Dikkat edin.

¹¹³ Ve Kutsal Kitap şöyle der: "Balam'ın yolundan gittiler ve Korah'ın sapıklığında mahvoldular." Sapkınlık içinde mahvoldular! Korah'ın sapkınlığı neydi? "Neden, tek kutsal adamın sen olduğunu mu sanıyorsun? Neden, Tanrı'nın...Hepimiz kutsalız. Bütün kilise iyidir. Her...Hepimiz bir araya gelmeliyiz, yapmamız gereken bu." İşte orada yok oldular. Ve biz bunu gerçekten hak ettik. Böyle olmayı hak ettik.

¹¹⁴ Ama Tanrı, merhameti bol olan, bizi bu kaostan çekip çıkardı ve olay buraya gelmeden önce onu görmemizi sağladı. Merhametiyle zengin, İlahi şifa ve Tanrı'nın Gücünün yeniden gelişi ile bize bir canlanma gönderdi. Tarihe göre, hiçbir canlanma üç yıldan fazla sürmemiştir. Bu canlanma on beş yıl boyunca devam etti, dünyanın dört bir yanında yanan bir ateş oldu. Neden, bunu hak ettiğimiz için mi? Tanrı, merhameti bol olan, biz istediğimiz ya da hak ettiğimiz için değil. Neler yapıldığını bir düşünün!

¹¹⁵ Sanırım burada, Phoenix'te birçoğunuzun tanıdığı bir kardeşiniz var, Bayan Hattie Waldrop, kalp kanseriydi. Ve Kardeş Moore ve ben ilk kez buraya geldiğimizde o da dua sırasındaydı, yaklaşık on beş, on sekiz yıl önce. Ve kalp kanserinden ölmek üzereydi ve çoktan ölmüş olması gerekirdi. Ama Tanrı, merhameti bol olan, onun

üzerine gücünü gönderdi. Ve onun hayatını kurtardı ve o bugün yaşıyor. Merhameti bol Tanrı!

¹¹⁶ Kongre üyesi Upshaw, büyük bir adam. Sanırım bir zamanlar Baptist, Güney Baptist Konvansiyonu'nun başkanı ya da başkan yardımcısı gibi bir şeydi. Her şeyi yapmıştı. İyi bir adamdı. Nasıl yapılacağını bildiği her şeyi yaptı. Her doktora gitmişti. Kimse onun için bir şey yapamadı. Bağlanmıştı. Vaizler onun için dua etmiş. Başına bir galon yağ döküldü, meshedildi, her yerde farklı vaizler vardı.

¹¹⁷ Bir gece, Los Angeles, Kaliforniya'da, kürsüye doğru yürürken, bir grup tekerlekli sandalyeye baktım, yaklaşık iki, üç kez, Orada neyin oturduğuna, koridorda bir aşağı bir yukarı, ileri geri. Sonra orada bir karyola vardı, içinde küçük renkli bir kız vardı, küçük zenci bir kız, ve onun—onun annesi de yanında oturuyordu. Ve kardeşim de dua sırasını getirmişti.

¹¹⁸ Ve ne olup bittiğini bilmeden bakıyordum. Ve bir doktor gördüm, kaplumbağa kabuğu gözlükleriyle, küçük bir zenci kızı boğazından ameliyat ediyordu ve kız felç olmuştu. Ve etrafıma baktım, düşündüm ki, “Çocuk nerede?” Onu göremedim.

¹¹⁹ Bir süre sonra, çok aşağılarda, umut kalmamışken, yedi ya da sekiz yaşlarında sevimli küçük bir kız, hayatının geri kalanında felçli kalacak. Annesi de orada diz çökmüş dua ediyordu. Sonra dedim ki, “Bu doktor küçük kızınızı ameliyat etti,” ve tarif ettim.

Dedi, “Doğru, efendim.”

¹²⁰ Sonra bebeği platforma çıkarmaya çalıştı. Ona bunu yapmamasını söylediler. Onu susturmaya çalıştılar. Onu susturduklarında düşündüm ki, “Onun için dua etme şansımız olacak.” Birkaç dakika içinde...Belki bu gece burada bulunan kişiler o gece oradaydı.

¹²¹ Ve seyircilerin üzerinden bakıyordum, o küçük kızın aşağı indiğini gördüm, küçük dar bir—bir yol gibi görünüyordu, kucağında bir bebek vardı, o bebeği sallıyordu. Doktor ne kadar hayatının geri kalanında felçli kalacağını söylese de; Tanrı, merhameti bol, bir görümle Kutsal Ruh'u gönderdi ve o küçük kız oradan kalktı, annesiyle birlikte el ele tutuşup Tanrı'ya şükrederek koridordan aşağıya doğru yürüdüler.

¹²² Çok gerilerde, yaşlı bir adam oturuyordu, Kongre Üyesi Upshaw, birçoğunuz onun tanıklığını biliyorsunuz. İyi bir adamdı, hayatı boyunca çabaladı, altmış altı yıl tekerlekli sandalyede yatalak kaldı, yatağa itildi; kollarının altında koltuk değnekleriyle yürüdü, bir daha asla normal yürüyemedi. Ve orada oturmuş, bakıyordu. Ve birden

dışarı baktım ve bir görüntü gördüm. İşte geliyordu, seyircilerin tepesinden aşağıya doğru yürüyordu, başını eğmişti, herkes kadar iyi yürüyebiliyordu. Adamın kim olduğunu bilmiyordum.

123 Dedim ki, “Arkada oturan büyük bir adam var. Küçük bir çocukken bir vagonun, bir saman kasasının üzerine düşmüş ve sırtını incitmiş. İnsanlar yürürken oluşan titreşimin sırtına çarpmasını önlemek için zemine delikler açmışlar.” Dedim ki, “O büyük bir adam oldu ve daha da büyümeye devam ediyor. Beyaz Saray’da büyük bir çemberin içinde oturuyor.”

124 Sonra bir adam geldi ve bana dedi ki, “Bu Kongre Üyesi Upshaw. Onu hiç duydun mu?”

Dedim ki, “Hiç duymadım.”

125 Ve böylece arkada küçük bir uzatma mikrofonu çalıştırdı ve konuşuyorlardı, ileri geri.

126 Sonra etrafıma bakmaya başladım ve yaşlı Kongre üyesinin geldiğini gördüm, bana doğru yürüyor, bir görünümde, olabildiğince sağlıklı ve normaldi. Tanrı, merhameti bol, onu tekerlekli sandalyeden aldı ve öldüğü güne kadar koltuk değnekleri olmadan yürüdü. Merhameti bol Tanrı! Doktorlar başarısız olduğunda, bilim başarısız olduğunda, diğer her şey başarısız olduğunda, Tanrı Kongre Üyesi Upshaw’a merhamet etti.

127 Kendimi düşünüyorum. Küçük bir çocuk olarak, hatırlıyorum... İnsanlar bugün bana “kadın düşmanı” diyor. Bunun nedeni, çocukken kadınlardan çok fazla ahlaksızlık görmüş olmamdı. Onlardan nefret ederdim. Şimdi öyle yapmıyorum, çünkü aralarında iyi olanlar da var. Ama ne kadar kötü, ne kadar ahlaksız olduklarını hatırlıyorum. Ve düşündüm ki, “Ben—Ben asla insanların olduğu yerde olamayacağım. Hiç eğitim almadım, alamayacağım da.”

128 Ve orada oturan küçük bir çocuk, üzerinde gömleği bile yok, ceketim *bu* şekilde tutturulmuş, bir çengelli iğne ile, ve gerçekten sıcak. Ve öğretmen dedi ki, “William, o paltıyla çok sıcak değil misin?”

129 Dedim ki, “Hayır, hanımefendi, biraz üşüyorum.” Ve beni sobanın yanına götürüyordu, sobaya odun atıyordu ve neredeyse kavruluyordum. Ve ben—benim o mevsim boyunca hiç gömleğim olmadı.

130 Ve şöyle düşündüm, “Eğer biraz para bulabilirsem, bir ara biraz alabilirsem, kendime otuz otuzluk bir tüfek alırım,” Batı’ya gelirim, burada yaşarım ve hayatımın sonuna kadar avlanırım.

İnsanlarla hiçbir şey yapmak istemedim. Uzak dururdum, çünkü beni sevmezlerdi, ve—ve ben de onlardan uzak dururdum.

¹³¹ Sonra ne zaman şehir merkezine gitsem, birileriyle konuşsam, sokakta tanıdığım birilerini görsem, Derdim ki, “Merhaba John, Jim! Nasılsınız?”

“Oh, merhaba.”

¹³² Bak, benimle konuşmak istemediler, benimle hiçbir şey yapmak istemediler, babam ve viski yapanlar yüzünden. Ve ben—ben bunu yapmadım. Benim yaptığım bir şey değildi. Ben de öyle bir tip olabilirdim.

¹³³ Ama kısa bir süre önce karıma şöyle dedim, “Duvarım satın alınabilecek en iyi silahlarla kaplı.” Oh, bir de o eski kirli giysileri düşünüyorum. Bu gece iki ya da üç iyi takım elbisem var. Ve Arkadaşın yok mu? İnsanlardan uzak durmak için vahşi doğada saklanmak zorundayım. Sorun ne, kişiliğim yüzünden mi, eğitimim yüzünden mi? Hayır. Tanrı, merhameti bol, beni bu halde gördü ve kurtardı.

¹³⁴ Kör bir adam olarak kollarım tarafından yönlendirildiğimi hatırlıyorum. Göremiyordum. Önümdeki her şey bulanıktı; hayatımın sonuna kadar kör kalacaktım. Ama Tanrı, merhameti bol olan, görme yetimi geri verdi. Elli beş yaşındayım ve hâlâ iyi görüyorum. Tanrı, merhameti bol, söyleyebileceğim tek şey.

¹³⁵ Bir zamanlar kilisenin şifa için hiçbir yolu yoktu. Bir tane vardı, ama onlar bunu geri çevirdiler. Ama Tanrı merhameti bol olan, onlara İlahi şifa armağanını gönderdi. Bu, aramızdaki Kutsal Ruh’tur Söz’ü takip eden işaretlerle onaylar. Merhameti bol Tanrı!

¹³⁶ Burada bu notlardan iki ya da üç sayfam var, ama onlara dokunmaya çalışmayacağım, çünkü dua satırına başlamanın neredeyse zamanı geldiğinin ben—ben farkındayım. Ama Tanrı merhametiyle zengindir!

¹³⁷ Bu gece burada olan birçoğunuz, doktorlar sizi reddetti. Tekerlekli sandalyede oturan insanlar var, muhtemelen oradan asla çıkamayacaklar. Kalmak için oradalar. Bazıları farklı şekillerde felçli, (asla) dışarı çıkamazlar, dışarı çıkmaları için hiçbir yol yok. Ama Tanrı, merhameti bol olan, bir kefaret sağlamıştır. Bunu geri çevirmeyin. Kabul edin. Dışarıda kalp sorunu olan insanlar var, kanserli insanlar var, doktorların hiçbir şey yapamadığı insanlar var. Sizler umutsuzsunuz, çaresizsiniz, bu dünyada.

¹³⁸ Ama Tanrı, merhameti bol, Kutsal Ruh’u gönderdi ve O’nun dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğunu kanıtlamak için Sözü

doğrulamak üzere şu anda buradadır. Bunu hak ettiğimiz için mi? Çünkü Tanrı merhameti bakımından zengindir! Amin. İşte bu O'dur, bu Kişi'dir, Rab İsa'dır. O ölü değil, ama ölümden dirildi ve sonsuza dek yaşayacak.

¹³⁹ O dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır, kan sorunu olan kadına olduğu gibi merhametinde hâlâ zengindir. Ve kalabalığın arasından geçmeye başladı. Onun için umut yoktu, doktorlar yapabilecekleri her şeyi yapmışlardı. Kan sorunu vardı. Ölmek üzereydi. Ve Efendimiz'in giysisine dokundu. Tanrı, merhameti bol, ona döndü ve durumunu anlattı. Ve bu kan sorunundan iyileşti.

¹⁴⁰ Küçük, iğrenç bir fahişe bir gün su almak için bir kuyuya gitmiş. Hiç umut yok. Bakirelerin arasından, insanların arasından aforoz edilmişti, hayatı hiç iyi değildi. Ve şöyle düşünmüş, "Denemenin ne yararı var? Ben tükendim, benim için hiçbir şey kalmadı." Ama baktı, kuyunun kenarında duruyor ya da oturuyordu, ve orada bir Adam oturuyordu ve ona şimdiki kadar yaptığı her şeyi anlattı, Tanrı merhametiyle boldur.

¹⁴¹ Aynı Tanrı, bu gece, merhameti bakımından da aynı derecede zengindir ve tıpkı o günlerde olduğu gibi. Tanrı zengin. [Kasette boş yer—Ed.]

¹⁴² Sanırım burada iki yüz dua kartımız var ya da iki yüz dua kartı çağırdık. Onları çağıracağız ve insanların sıraya girmesine izin vereceğiz. Onlar için dua edeceğiz.

¹⁴³ Ancak bunu yapmadan önce, burada yeni gelenler varsa, tüm batıl inançlardan uzaklaşmak için. Bu bir batıl inanç değildir. Tanrı'nın bir vaadinin tezahürüdür. Bu neye baktığınıza bağlı. Hiçbir insanda erdem yoktur. Hiçbir insanda güç yoktur. Ama biz inananlar olarak yetkiye sahibiz; güce değil, yetkiye.

¹⁴⁴ Birisi bana kısa bir süre önce sordu, dedi ki, "Kardeş Branham, bunu yapmak için gücün olduğuna inanıyor musun?"

¹⁴⁵ Dedim ki, "Hiç gücüm yok ama yektim var." Her imanlıya bu yetki verilmiştir. Eğer bunu reddederseniz, olduğunuz yerde kalırsınız. Ama kabul ederseniz, bu size fazlasıyla yetecektir, çünkü Tanrı merhametinde zengindir.

¹⁴⁶ Sokakta duran küçük bir polis memurunu ele alalım, giysilerinin yarısı üzerinden sarkıyor, çok zayıf. Şapkası kulaklarını aşağı çekmiş. Ve oraya doğru yürüdü, arabaların saatte elli mil hızla, üç yüz beygir gücündeki motorlarla sokaktan geçtiği yere. Bir bisikleti bile durduracak gücü yok. Aynen öyle. Ama bırakın o düdüğü çalsın, elini kaldırsın ve frenlerin gıcırdamasını seyredin. Onun gücü yok, ama yetkisi var. Tüm şehir onun arkasında.

147 Ve bir erkek ya da bir kadın, hangi durumda olduğunuz umurumda değil, Tanrı'nın yetkisine sahipsiniz, bir vaatle, çünkü O zengindir ve her şeyi fazlasıyla yapacağına söz vermiştir. "Eğer bu dağa, 'yerinden oynatıl' dersen ve yüreğinde kuşku duymazsan, ama söylediklerinin gerçekleşeceğine inanırsan, söylediklerine sahip olabilirsin." Gücünüz yok, ama yetkiniz var.

148 Bana orada söylediği şu sözleri hatırlıyor musunuz, dedi, "Kalplerin sırlarını açığa çıkarabileceksin." Çünkü O...Bunu hatırlıyor musunuz, Phoenix halkından birçoğunuz? O vaat etti. Ne vaat ederse, onu yapar.

149 Şimdi burada dua kartı olmayan bazılarınız var ve buna hiç şüphe yok. Kaç kişi hasta ve dua kartı yok, ellerinizi kaldırın? Tabii. Pekâlâ. Eğer bilmek istiyorsanız, otorite değil...güç değil, Söz'ün otoritesi, "Benim yaptıklarımı siz de yapacaksınız."

150 İsa, Luka 17:30'da, gelişinden hemen önce Musa'nın...ya da Nuh'un dönemine benzer bir dönemin yaşanacağını vaat etti, "Yedikleri, içtikleri ve evlendikleri zaman; ve Nuh'un gemiye girdiği güne kadar bilmiyorlardı." O, böyle bir zamanın geleceğini söyledi. Sonra da dedi ki, "Lut'un günlerinde olduğu gibi," ve dedi ki, "bu İnsanoğlu'nun ortaya çıkacağı o günde, İnsanoğlu son günlerde ortaya çıktığında gerçekleşecek."

151 Şimdi O'nun, İnsanoğlu'nun, insanoğlu olan bu Meleğin kişiliğinde Kendisini nasıl açıkladığına bakın. Kesinlikle. İbrahim O'na "Elohim" dedi. O, İnsanoğlu'yu ve kendisini milletler dünyası yakılmadan hemen önce açığa çıkardı. Peki, bunu nasıl yaptı? İmanlılara. Sözde imanlılara, onlara vaaz vermeleri için iki vaiz gönderdi. Ama gerçek imanlıya, sırtı çadıra dönük olarak durdu ve dedi, "İbrahim." O gün Avram'dı...birkaç gün önce de öyleydi. Ama şimdi İbrahim'dir. "Karın Sara nerede?"

152 Dedi ki, "O çadırda, senin arkanda."

153 Dedi ki, "Sana verdiğim sözü tutacağım. Seni ziyaret edeceğim."

154 Oh, İbrahim yüz yaşındaydı ve Sara doksan yaşındaydı; ama Tanrı, merhameti bol, sözünü tuttu. Bebeği dünyaya getirdi, çünkü Tanrı merhametlidir ve merhamet doludur. O merhamet bakımından zengindir. Sözünü tutar.

155 Dikkat edin, O'nun sırtı çadıra dönükken, Sara güldü ve şöyle dedi: "Bunlar nasıl olabilir? Ben yaşlıyım. Genç ve evli bir kadın gibi, kocamdan nasıl zevk alabilirim? Neden, o yüz yaşında. Aile ilişkimiz çok, çok uzun yıllar önce sona erdi. Bu nasıl olabilir?" Ve buna güldü.

156 Ve Melek...İnsanoğlu çadıra arkasını dönmüş halde, dedi ki, "Sara neden güldü, dedi, 'Bunlar nasıl olabilir?'"

157 Neydi o? İsa, Aziz Luka 17:30'da, "Lut'un günlerindeki gibi günlerde," aynı durum, Yahudi olmayan dünya yakılmadan önce, dedi, "İnsanoğlu o gün Kendisini gösterecek." O vaatte bulundu, ki Malaki 4 bize bunu söyleyeceğini vaat etti. İnsanları orijinal pentekostal Mesaja geri döndürecek bir Mesaj ortaya çıkacaktı, ve o gün sahip oldukları aynı kutsamalarla...Bu nedir? İki kanatlı bir kartal, hem Yeni hem de Eski Ahit, Kutsal Kitap'ın vaatlerini yerine getirmek için Tanrı'nın vaatlerini birlikte kırıyor. Amin.

158 Tanrı, merhameti bol, halkının bu mezhepsel, "dünya malları ve eşyaları açısından zengin" Laodikya Kilise Çağı'nda dışarı çıkmasına izin vermeyecek, ama bir kaçış yolu açacaktır. Buna inanın, millet. Tanrı sizi kutsasın. Amin. Merhameti bol Tanrı! Tanrı'nın merhameti, arzuladığım tek şey bu. O'nun doğruluğunu değil, yasasını değil; O'nun merhametini istiyorum. Tanrı bana merhamet et. Hepimiz bu duyguyu taşıyoruz.

159 İzliyordum. Koltuğun ucunda oturan küçük bir kadın var. Hanımefendi, orada bir dua kartınız var mı? Yok. Size Tanrı'nın merhametinin ne kadar bol olduğunu göstereyim. Son zamanlarda burada çok gerginsin, değil mi? Çok kötü, ve gözlerin daha da kötüleşti. Öyle değil mi? Aynen öyle. Şimdi değişecekler. Tanrı, Merhameti bol olan, buna inanıp inanmayacağınızı sordu. Şimdi dua kartınız yok, hiçbir şeyiniz yok; ama buna ihtiyacınız yok. Bakın, bu size bahşedilen bir lütuf.

160 Şurada, önde oturan, pek uzun boylu olmayan küçük bir adam var, üzerinde bir tür...tam şurada oturuyor. Vücudunda bir büyüme var. Daha yeni çıktı, yakın zamanda. Öyle değil mi, efendim? Evet, doğru. Ne olduğunu bilmiyorsun. Ondan korkuyorsun. Bu doğru. Bir yaradan kaynaklanıyordu, değil mi? Dua kartınız var mı? Dua kartın yok. İhtiyacınız yok. Tanrı merhametiyle zengindir!

161 Oh, kardeşlerim, Tanrı'ya inanın! O'ndan şüphe etmeyin. Ona inanın! Bu doğru.

162 Burada bir adam oturuyor, gri takım elbiseli, gözlüklü. Şuraya bakın, efendim. İnanıyor musunuz? Tanrı merhametiyle zengindir. Orada fitikle oturuyorsun. Tanrı'nın bu fitiği iyileştirip sizi iyi edebileceğine inanıyor musunuz? Burada, koltuğun ucunda oturmuş bana bakıyorsunuz. Eğer Tanrı'nın o fitiğe şifa verebileceğine inanırsanız, Tanrı bunu sizin için yapacaktır, eğer kabul ederseniz. Buna inanıyor musunuz? Kabul edecek misin? Pekâlâ. Sadece inanırsan bunu alabilirsin, merhamet et. Evet, efendim.

163 Burada bir bayan oturuyor, vücudunda kan dolaşımı zayıflığı var. Ama eğer inanırsa, Tanrı ona şifa verir, eğer inanırsa. Bunu

kaçıracağına inanıyorum, bundan adım gibi eminim. Merhamet et, duam bu. Kadının yüzünü belli belirsiz görebiliyordum...Bayan Riley, Tanrı'nın bu zayıf kan dolaşımını iyileştirebileceğine inanıyor musunuz? Eğer isterseniz, kabul edin! Amin. Sadece inanın. Tanrı iyidir, değil mi Stella? Evet, öyle. Bu doğru. O kadını hayatımda hiç görmedim. Ama Tanrı, merhametiyle!

¹⁶⁴ Burada başka bir kadın oturuyor, hemen şurada arkada, tam arkada, bana doğru bakıyor. Onun da kan dolaşımı zayıf. Tam o sırada bunu düşünüyordu. O kadını hayatımda hiç görmedim. Diğer kadının da aynı şeyi yaşadığını düşünürsek, bana bak. Benim Tanrı'nın elçisi ya da kulu olduğuma inanıyor musun? Senin kalp sorunun da var. Eğer bu doğruysa, elinizi kaldırın. Şimdi yok. Tanrı, merhameti bol olan, bu gece burada, bu binada yaşadığını gösteriyor. Tanrı'nın merhameti bol olsun! Amin.

¹⁶⁵ Olabilir mi, kaç günahkâr ve döneke ayağa kalkıp ve şöyle der, "Tanrı, Merhameti bol olan, bana merhamet et"? Ayağa kalkın. Sizin için dua edeceğim, eğer O'nun istediğine inanıyorsanız... şimdi merhamet istiyorsunuz. Tanrı seni kutsasın. Tanrı seni kutsasın. Tanrı seni kutsasın. Döneke, ayağa kalk. Tanrı merhametiyle zengindir! Sen—sen...

¹⁶⁶ Elbette bu durumda, bunun bu saatin vaadi olduğunu göremeyecek kadar uyumuş değilsiniz. Mezheplere ve diğer şeylere kendinizi o kadar kaptırmadınız ki, bunun saatin vaadi olduğunu, göremiyorsunuz, Merhameti bol olan Tanrı.

¹⁶⁷ Her kimsen, ayağa kalkan, bir dakika içinde dua edeceğim. İyi bir tam Müjde kilisesine gitmenizi ve—ve Hıristiyan vaftiziyle vaftiz edilmenizi istiyorum, Tanrı size Kutsal Ruh'u versin.

¹⁶⁸ Ayağa kalkıp, "Ben, hatırlanmak istiyorum. Tanrım, merhametinle beni hatırla. Yaşamam gerektiği gibi yaşamadım. Belki de..." diyecek biri var mı? Tanrı sizi kutsasın, bayan. Ve Tanrı sizi kutsasın. Tanrı sizi kutsasın. Tanrı sizi kutsasın. Tanrı sizi kutsasın. Bu doğru. "Merhameti bol olan Tanrı, bana merhamet et." Tanrı sizi kutsasın, kardeşim. Var mı...?

¹⁶⁹ Kaç kişi daha var burada, "Ayağa kalkacağım. Tanrı'nın merhamet istediğimi bilmesini istiyorum. Doğru yaşamadım. Bir öyle bir böyle yaşadım. İnişli çıkışlı oldum ama O'nun merhametini istiyorum" diyor. Tanrı seni kutsasın, kardeşim. Bir başkası, desin, "Tanrı merhametiyle boldur!" Tanrı seni kutsasın, kardeşim. Tanrı seni kutsasın, kardeşim. Bu doğru. Tanrı'nın merhameti bol olsun! Tanrı seni de kutsasın. Tanrı arka taraftakileri de kutsasın. Tanrı seni görüyor. Sadece ayağa kalk.

170 Söyle, “Bunun bir yararı var mı, Kardeş Branham?” Elbette. Ayağa kalkın ve ne kadar farklı olduğunuzu görün.

171 Eğer yüreğinizde gerçekten samimiyseniz, Tanrı'nın merhameti bol. “O hiç kimsenin mahvolmasını istemez, ama herkesin tövbe etmesini ister.” Merhameti bol Tanrı! Ey Tanrım, bize merhamet et.

172 Şimdi burada kaç kişi o dua kartlarını tutuyor? Neydi onlar? A'lar ve B'ler, değil mi? A'lar ve B'ler. Dua kartı A olan herkes *bu* tarafta durun, dua kartı B olanlar da onların arkasında dursun.

173 Acaba burada bana yardım etmek isteyebilecek bazı bakanlar var mı. Eğer varsa, yukarı gelmek isterlerse, Burada sizin—sizin desteğinizi almaktan memnun olurum, çünkü dua etmekten memnun oluruz ve sizinle birlikte dua—dua etmekten.

174 Bu, Kutsal Kitap der ki, “Bu belirtiler iman edenlerin ardından gelecektir.” Evet, efendim. “Benim adımla şeytanları kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar.” Biz bunu yaptık mı? Tanrı'nın lütfuyla; biz değil, merhameti bol Tanrı Sözü'nü tuttu. Tanrı!

175 Şimdi, tekerlekli sandalyeler, eğer onları buraya, ön tarafa koymak isterseniz; onlar için burada dua edeceğiz, onları o koridordan yukarı çekmek zorunda kalmayacaksınız. Pekâlâ, bırakın buraya gelsinler. Kesinlikle bunun için dua edeceğiz, her birimiz. Tanrı'nın merhameti bol!

176 Birkaç dakikalığına sağ tarafta durur musunuz? Kardeş Brown sizinle geldi mi? [Bir kardeş “Yarın geliyor.” diyor—ED.] Yarın geliyor. Ben—ben—ben onun burada olacağını umuyordum. Nerede, nerede Kardeş Outlaw, nerede Kardeş Fuller? Buraya ilk geldiğimde benimle birlikte olan bazı insanlar, hadi geri dönelim. Bu eski moda dua sıralarını hatırlıyor musunuz, orada dururduk, siz beni bir yanımdan tutardınız, bir başkası da öbür yanımdan, o kadar güçsüz düşerdim ki?

177 Başlangıçta o toplantılarda kaç kişi vardı? Şuraya bakın. Hatırlarsınız, size Rab İsa'nın bana, eğer samimi olursam, bu şeylerin gerçekleşeceğini söylediğini anlatmıştım. Bu doğru mu? O günlerde hiç böyle bir şey olmamıştı. Ama oldu, çünkü Tanrı'nın merhameti bol ve vaadine sadıktır. Amin! Bırakmaya çalışıyorum ama yapamıyorum. Amin! Tanrı'ya şükürler olsun! Halleluya! “Onlardan biri olduğum için çok mutluyum!” Amin. Oh, vay canına!

Neredeyse her yerde insanlar var,
Kalpleri alev alev yanan
Pentikost'ta düşen ateşle,
Bu onları temizledi ve arındırdı;
Oh, şimdi kalbimde yanıyor,

Oh, O'nun adına şükürler olsun!
Onlardan biri olduğumu söyleyebildiğim için çok
mutluyum.

178 Ah, ben, benim gibi sefil, zavallı, kör bir zavallı; ve şimdi O'nun merhameti, O'nun bol merhameti sayesinde Tanrı'nın Krallığını görebiliyorum. Amin. O'nun Emirleri ne kadar güzel!

179 Tam orada dur kardeşim, koltuk değneğinin üzerinde. Eğer kalkamıyorsan, tamam, burada dur, hemen aşağı inip senin için dua edeceğiz.

180 Ve şimdi A'lar ve B'ler, dua kartları, diğer tarafta sıraya girsinler ve onlar için dua edeceğiz.

181 Vaiz kardeşlerim, sizler kesinlikle, eğer hastalara el sürmeye inanıyorsanız, buraya gelin ve bu platformda benimle birlikte durun. Hastalar için dua edeceğiz.

182 Şimdi bu sırada duran sizler, eğer Tanrı'nın Huzurunun burada olduğunu, Kutsal Ruh'un şu anda aramızda olduğunu ve tam olarak yapacağını söylediği şeyi yaptığını inanabiliyorsanız. Eğer sizi iyileştirecek gücüm olsaydı, bunu kesinlikle yapardım. Sizi iyileştirmenin herhangi bir yolu olsaydı, bunu kesinlikle yapardım. Bende yok. Ben...Tanrı küçük bir hediye verdi.

183 Ben pek bir vaiz değilim. Vaiz olarak kalifiye olmak için yeterli eğitimim yok, bu günlerde vaiz olarak adlandırılan şey, ne zaman—ne zaman deneyimler teolojik bir deneyim olması, ve belirli bir doktor derecesine sahip olması gerekir, vesaire. Ben buna kalifiye olamam. Ama Tanrı kalbimi görüyor ve O'nun için bir şeyler yapmak istediğimi biliyor, bunu takdir etmek istiyorum.

184 Bir adam geçen gün bana dedi ki, “Bence siz iyi bir adamsınız Bay Branham, ama içtenlikle yanıldığınıza inanıyorum. Siz iradenin dışındasınız. Sonunda mahkûm edileceğinizi biliyor musunuz?”

185 Ve ben de dedim ki, “Bakın, size bir şey söylemek istiyorum. Diyeceğim o ki, siz—siz haklısınız, sadece tartışmanın hatırı için söylüyorum. Eğer yanılıyorsam, ki ben—ben yanıldığımı düşünmüyorum; ama eğer yanılıyorsam ve şu anda yüz yaşına kadar yaşayacağımı biliyorsam ve O beni yolun sonunda mahkum edecek ve bana söylerse, ‘Sen Benim Cennetime gelmeyi hak etmiyorsun, William Branham. Dış karanlığa çık.’ Biliyor musunuz? Yine de gidene kadar hayatımın her günü O'na hizmet ederdim. Çünkü O'nun karşılıksız lütuflarından o kadar çok aldım ki, O benim için yaşamdan daha fazlasıdır. O benim her şeyim...”

186 Olduğum her şey, olmayı umut edebileceğim her şey, O'nun lütfu ve merhametinden kaynaklanmaktadır. Zavallı, sefil, yoksul ve

kördüm; ama lütfuyla beni iyileştirdi ve Tanrı'nın lütfuyla güçlü ve sağlıklıyım. Gözlerim iyi görüyor. Yiyorum, içiyorum, ihtiyacım olan her şeye sahibim. Hiçbir zaman benim isteklerimi karşılayacağına söz vermedi; benim ihtiyaçlarımı.

¹⁸⁷ Ve eğer o gün kovulursam ve bunu bilirim...Nerede olacağımı göremiyorum. Ama hatalı olduğumu ve Tanrı'nın beni hatalı olarak seçtiğini bilseydim, hatalı kalmak isterdim, ve çünkü O'nun iradesini yerine getirmek istiyorum. Bu, O'nu seviyorum, ta ki O'nun iradesinin yerine gelmesini isteyene kadar. Şimdi, bu büyük bir ifade, ama umarım bunu söylediğim şekilde, ruhla anlarsınız. Bakın, O'nun iradesini yapmak istiyorum. Bazen O'ndan bir şey istiyorum, başını “hayır” diye sallıyor, ben de bu duruma “evet” demiş gibi seviniyorum. Çünkü her zaman “Senin iraden gerçekleşsin” demeliyiz. O'nun hayır demesi de aynı şekilde...Eğer O'nun iradesi buysa, bu sadece...Eğer bunu yapmak O'nun iradesiyse, bu evet demesinden çok daha iyidir. İşte o zaman O'nu gerçekten seversiniz. Amin.

¹⁸⁸ O'nun hakkında konuşmaya başlıyorum, bir türlü duramıyorum. Oh, O çok gerçek, benim için çok gerçek! Dostlarım, O—O benim olduğum her şey, olabileceğim her şey, olmayı umduğum her şey, Mesih İsa'da temellenmiştir, O'nun Sözü'nde.

¹⁸⁹ Bu gece Kutsal Ruh'un tanıklığı için, Mesaj için şükrediyorum. Biliyorum, bazıları Buna katılmayabilir, ama size söylediğim gibi, ben bir Mesaj'a bağlıyım. Bir işaret geldi ve Tanrı sadece Tanrı olduğunu göstermek için bir işaret göndermez. Bir Mesaj, bir Ses her zaman işareti takip eder. Bunu herkes bilir.

¹⁹⁰ İsa işaretler ve mucizelerle geldi. İşaretler ve mucizeler yaparken büyük bir Adamdı, ama oturup Mesaj'ı getirmeye başladığında, “Ben ve Babam Biriz,” oh, bu onlar için yanlıştı. Gördünüz mü? Ama Ses, işareti takip etmek zorundaydı.

¹⁹¹ Musa'ya iki işaret verildi ve her işaretin bir sesi vardı. Bu doğru. Bir süre önce burada bir yerde, *İşaretin Sesi*, üzerine vaaz vermiştim. İşaretin bir—bir sesi olmalı. Bu bir değişim. Her zaman böyledir. Eğer öyle değilse, o zaman Tanrı'dan gelmemiştir.

¹⁹² Eğer bir adam Kutsal Kitap'ta Hakikat olarak bulunan tuhaf bir hizmetle ortaya çıkarsa ve o adam aynı eski mezhep doktrininde kalırsa, unuttun gitsin. Hiçbir anlamı yok! Tanrı böyle bir şey yapmaz. O şey, içinde termitler olan çürümüş bir Man, ya da kıpır kıpır, ya da buna ne dersiniz deyin, kırk, elli yıl öncesinden kalmadır, hala yıllar önce düşen o eski man yemeye çalışmaktadır. Ve İsrailoğulları

yolculukları sırasında her gece yeni bir man döküldü. Bu doğru, onu saklayamazdınız.

¹⁹³ Geçmişte kalmış başka bir çağda yaşamıyoruz. Yolculuğumuza devam ederken yeni Man, Gökten gelen taze Man yiyoruz.

Şimdi başımızı eğelim.

¹⁹⁴ Yüce Tanrım, Sen çok gerçeksin, Senin Huzurun. Lütfunu düşünüyorum, Tanrım. Biz—biz az önce Senin pek çok şey yaptığını gördük! Dillerle konuştuğunu duyduk, insanların aracılığıyla dilleri yorumladığını gördük. Ey Tanrım, hastaları iyileştirdiğini, körlerin gözlerini açtığını, topalların yürümesini, sağırların duymasını, dilsizlerin konuşmasını sağladığını görmek, Sen ne kadar büyük ve kudretli bir Tanrısın!

¹⁹⁵ Ve sonra bunu son günlerde vaat ettiğini görmek, Birçok bedensel taklitlerimiz olsa da, Yine de sadece gerçek bir Tanrı olduğunu ilan eder, bir yerlerde, gerçekten doğru olan. Ve dua ediyorum, Göksel Baba, bu gece, öyle bir Tanrı bilincine sahip olalım ki, Senin burada olduğunu görelim.

¹⁹⁶ Ve sıradaki bu insanlar, bu sıradan geçtiklerinde, Rab...Bunu yapıyoruz çünkü, onlara bir söz verdik. Ve Sen dedin ki, “Bu belirtiler iman edenleri izleyecek.”

¹⁹⁷ İşte burada duran vaiz kardeşler, dünyanın kuruluşundan önce, bu gece oldukları gibi olmaları için seçtiğin insanlar. Dünya var olmadan önce, bu gece burada duracağımızı biliyordun, çünkü Sen sonsuzsun.

¹⁹⁸ Bu yüzden dua ediyoruz, Göksel Baba, bu gece, bu hasta insanlar, sakat, kör, topal, kanserli, her ne olursa olsun, bu çizgiden geçerken, Kalbin sırrını bilen Tanrı'nın onları iyileştireceğini fark etsinler, eğer sadece kabul ederlerse, sadece bakıp anlarlarsa.

¹⁹⁹ Pirinç yılana sadece bir kâhin olarak bakan adam...pirinç parçası, asla iyileşmeyecekti, çünkü onun ne olduğunu anlamamıştı.

²⁰⁰ Ve bugün, Tanrım, aynı. Eğer bir armağana bakarlarsa, onun kendilerine yardım edebileceğini düşünürlerse, anlayışları yoktur. Tanrı'nın Varlığının doğrulanması üzerine şifa vermek için buradadır. Bağışla, Baba. İsa'nın adıyla bunu yap. Amin.

²⁰¹ Küçük piyanistin, eğer isterse, erkek ya da kadın, kim olursa olsun, oraya gitmesini ve şu ilahiyi çalmasını istiyorum, “Büyük Hekim şimdi yakın, merhametli İsa,” eğer isterse, piyanist her neredeyse. İşte bu...

²⁰² İlk şifa hizmetlerimden birini hatırlıyorum, Fort Wayne, Indianada'da. Küçük bir Amiş kızı oturmuş, piyanoyu çalıyordu,

“Büyük Hekim şimdi yakın, merhametli İsa.” Platformda bana küçük bir bebek getirildi, sakattı. Ve ben o bebek için dua ederken, bebek kollarımdan fırladı ve platformun üzerinden aşağıya doğru koştu. Annesi bayıldı. Büyükanne mendilini fırlattı, ağlamaya başladı.

²⁰³ Ve bu küçük Amish kız şimdi, Pentekostallar hakkında hiçbir şey bilmeden, çünkü Amish kilisesine aitti; ama oynuyordu. Uzun saçları aşağı döküldü; Ruh’la yükseldi ve bilinmeyen dillerde ilahi söylemeye başladı ve...ve ilahinin ahengiyle. Ve piyanonun tuşları aşağı yukarı hareket ederek, çalıyordu, “Büyük Hekim şimdi yakın, merhametli İsa.” Amin! O dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.

²⁰⁴ Şimdi dua edelim...Şimdi oradaki herkes dua etsin. Sıradan geçen sizler, ellerimizi üzerinize koyduğumuzda, hatırlayın, İsa söylemişti, “Eğer buna inanırsanız, iyi olursunuz.” Buna inanıyor musunuz? Şimdi hep birlikte ilahi söyleyelim.

Büyük Hekim artık çok yakın,
Merhametli İsa;
O konuşuyor...

Şimdi ilahi söylerken gözlerimizi kapatalım.

...neşelenecek kalpler,
Oh, İsa’nın sesini duy.

Seraph ilahisindeki en tatlı nota,
Ölümlülerin dilindeki en tatlı isim,
En tatlı...(Baba Tanrım, İnsanların üzerinde
harekete geç şimdi)...söylendi,
Ey İsa, kutsanmış İsa.

Yüce...

²⁰⁵ Şimdi buradan geçerken, O burada. Sözüme inanın, ya da kendiniz inanın, O burada. Şimdi herkes orada insanlar için dua etsin. [Kardeş Branham hastalar için dua ediyor, Kardeş Borders *Büyük Hekim*’i söylemeye devam eder. Bantta boş nokta—Ed.]

Tanrım, inanıyorum, Tanrım, inanıyorum;
Her şey mümkün, Tanrım, inanıyorum.

²⁰⁶ İman eden herkes, elini şöyle kaldırsın, desin ki, “İman ediyorum.” [Cemaat “inanıyorum.” der—Ed.]

²⁰⁷ Burada bir adam oturuyor. Bu kadar kapsamlı olmamın nedeni; konuşurken, kanserden ölüyor. Bu koltuk değneğine bağlı. Adamın Tanrı’nın dışında, yaşaması için dünyada hiçbir yol yok. Bağırsaklarının her yerinde kanser var ve Tanrı’nın merhameti olmazsa ölecek. Ve keşke...[Kasette boş yer—Ed.]...bu adama cesaret verici bir söz söyleyebilseydim.

208 Sen, doktorların artık senin için hiçbir şey yapamayacağını biliyorsun. Sen bunu aştin, bak. Ve sen...Senin tek bir şansın var, ve bu da Mesih'te, bak. Ve kardeşim, sen...Ben de bir gün öleceğim. Eğer İsa gecikirse, gitmek zorunda kalacaksın. Seninle orada buluşmalıyım, Yargı Kürsüsü'nde. Ve bu gece...

209 Bilirsiniz, televizyonda olduğu gibi, parmağımızı bile oynattığımız her an, her şey kayıt altına alınıyor. Söylediğimiz her kelime kayıt altında. Şimdi, bakın, televizyon bunu kanıtladı. Şimdi, televizyon bir görüntü üretmez, sadece o dalgayı televizyona aktarır. Görüyorsunuz, onu yapmıyor. Adem yeryüzünde yürürken televizyon vardı, Musa Kızıldeniz'den geçerken televizyon vardı, İlyas Karmel Dağı'ndayken televizyon vardı, ama bunu şimdi keşfettiler. Gördünüz mü? Ve şimdi her yerde ben...

210 Yaptığımız her hareket ve her ses, bizi Kıyamet'te karşılayacak olan bir kaydı çalıyor. Yaptığımız her hareket bizi orada karşılayacak. Bir vaiz olarak size söylediğim sözlerin hesabını vermek zorundayım. Bunu yapmak zorundayım, çünkü Tanrı beni bundan sorumlu tutacaktır.

211 Şimdi eğer yapabilseydim, sizi iyileştirdim; çünkü biraz zamanınız var, Tanrı için olmasaydı. Şimdi, aşağı indim ve senin için dua ettim, nasıl yapılacağını bildiğim her şeyi yaptım. Kardeşim, bu durumda oturan bir adam için dünyada yapabileceğim her şeyi yapardım.

212 Ve sana sormama izin ver, bak. Siz—siz—siz zaten iyileştiniz, çünkü İsa iyileştirdiğinizi söyledi. Bakın, “Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.” Şimdi eğer bunu kalbinizin derinliklerinden kabul ederseniz, artık ölmezsiniz, yaşarsınız.

213 Şimdi, bakın, şimdi televizyonun bu odadan geçtiğini biliyoruz. Bunu biliyoruz. Görmüyoruz. Onu göremeyiz, gözlerimiz yapılmamıştır, duyularımız onu algılayamaz. Bunu algılamak için üretilmiş bir tüp ya da her neyse, kristal gerekir.

214 Tanrı da aynı şekilde mevcuttur. O'nu göremeyiz ama burada olduğunu biliriz. İsa Mesih de aynıdır. Bakın, az önce Kendisini ilan etti, Kendisini nasıl var ettiğini. Şimdi, şifa konusuna gelince, eğer O şu anda burada duruyor olsaydı, O sizin için daha fazlasını yapamazdı, bakın, başka bir şey değil. Eğer Tanrı'nın Oğlu burada duruyor olsaydı, ki öyledir, O buradadır, ama sizin için daha fazlasını yapamazdı, çünkü Kendisini zaten burada tanımladı. Gördünüz mü? Ve O şu anda da burada, aynı şekilde, sizi iyileştirmek ve iyi etmek için burada.

215 Ve oradaki küçük hanım bana dedi ki, “Kutsamayı istediniz ve kehanette bulundunuz ya da öyle bir şey,” onun üzerine, bir bebeği olacağına dair, o tekerlekli sandalyede otururken. Ve oldu, bebeği oldu.

216 Ve şimdi burada oturan küçük hanım. Guatr ameliyatı geçirdi ve felç oldu. Şey, böyle şeylerin olduğunu çok görüyoruz. Şimdi, küçük, kardeş, senin gerçek bir Hıristiyan olduğunu biliyorum. Tanrı neden orada oturmana izin verdi, bilmiyorum. İnanıyorum ki, belki de sahip olduğun... İman, sen—sen imanlı olmaya çalışıyorsun, oradan çıkmak için, bak; ama şimdi bak, sahip olmaya çalışmayalım, şimdi sahip olalım, bak, biz sadece—biz sadece orada olacağız. Hepsi bu kadar, hemen şimdi başlayacak ve iyileşeceğiz. Ve siz o sandalyelerdeki insanlar, ne, ya—ya da her ne iseniz, sadece Mesih’in orada olduğunu hatırlayın.

217 Şimdi, diyorsunuz ki, “Biri var mı...? resmimin geldiğini görüyor musunuz?” Oh, evet.

218 Hatta İsa Mesih’in yeryüzündeyken söylediği Sözler bile bu odadan geçip gidiyor. Asla ölmez. Bunun bilimsel olarak gerçek olduğunu kaç kişi biliyor? Peki, nedir bu? Sonra Ruh, yazılmış olan bu Sözü alır ve onu tezahür ettirir. Oh, şan olsun!

219 O burada. O şimdi burada, Tanrı. Biz sadece...O kadar çok şey gördük ki, O o kadar çok şey yaptı ki, biz sadece, bilirsiniz, tökezledik. Eğer farkına varabilseydik, sadece efsanevi bir şey, teolojik bir terim değil; ama bu günde Kendisini göstereceğine söz verdiği kanıtı, işte tam burada, şu anda önümüzde ilan ediyor. Ne kadar harika bir şey! Harika değil mi?

220 Şimdi inanıyorsun. İnanacak mısın? Ölmeyeceğinize inanın. Yaşayacaksınız ve Tanrı’yı onurlandıracaksınız. Tanrı’yı onurlandıracaksınız. Hiç vaftiz oldunuz mu? Sen bir Hristiyanısın, değil mi? Ve sen bir Hristiyanısın. Peki, Tanrı’nın onuru için yaşamak istiyorsun. O zaman yaşa kardeşim. İsa Mesih adına, yaşa!

221 Ve, kardeşim, Tanrı’nın yüceliği için yürümek ve bebeğine bakmak istiyorsun; o zaman yürü kardeşim, İsa Mesih’in adıyla!

222 Siz, her biriniz, İsa Mesih’in Adıyla aynı şeyi yapın! Bu gece buradaki Westward Ho Motel’i unutmayın, Tanrı’nın Huzuru burada tanımlanmıştır. O şahıslara bakmıyor. O sadece inanmanızı ister. O’na şimdi inanıyor musunuz? Amin. Tanrı sizi kutsasın.

223 Şimdi başımızı eğelim. Kimi seçtiklerini bilmiyorum, dağıtmak için. Kardeş Mushegianburaya, hemen buraya gel, kardeş. Dua ederek dağıtacak. Tanrı sizi kutsasın.

65-0119 MERHAMETİ BOL OLAN TANRI
Westward Ho Otel
Phoenix Arizona A.B.D.

TURKISH

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org